

Γιάννης Ελαφρός

Για μια Αριστερά μαχητική αντιπολίτευση, δύναμη ανταρσίας στην καπιταλιστική σταθερότητα, με λογική ρήξης και σχέδιο ανατροπής

Όσο πλησιάζουμε προς τις τριπλές εκλογές της 26ης Μάη γίνεται πιο καθαρό πως για το σύστημα μοιάζει στανταράκι. Τα κέντρα του κεφαλαίου, η ΕΕ, οι ΗΠΑ ξέρουν πως Τσίπρας και Μητσοτάκης στηρίζουν το ασφυκτικό για το λαό πλαίσιο της ευρωμνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας. Σταθερότητα, κανονικότητα κι εμβάθυνση της ταπείνωσης της εργασίας μέχρι το 2060! Καταδίκασαν ισόβια την εργατική τάξη στην ευρωφυλακή και ζητούν να διαλέξουμε δεσμοφύλακα. Με πρασινο-ροζ σκουφάκι ή με γαλάζιο-μαύρο; «Χαμογελάτε» με 400 ευρώ* κι ένα επίδομα πτωχοκομείου για να λέτε κι ευχαριστώ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ μετατράπηκε με ασύλληπτη ταχύτητα σε **αστικό κόμμα**, ενώ με την «προοδευτική συμμαχία» παθαίνει πρόωρη γήρανση, αντιγράφοντας το ΠΑΣΟΚ της παρακμής. Προχθές στα Χανιά ο κυνικός Α. Τσίπρας αποθέωσε τον **Ε. Βενιζέλο**, που «διπλασίασε την Ελλάδα»! **Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πια καμιά σχέση με την Αριστερά, παρά μόνο στο να την ξεφτιλίζει μιλώντας στο όνομά της.**

Ο κόσμος της δουλειάς, το δυναμικό που στράφηκε αριστερά τα προηγούμενα χρόνια δεν πρέπει να μετατρέψει την ολοκληρωτική ένταξη του ΣΥΡΙΖΑ στο στρατόπεδο του αντιπάλου σε δική του αιχμαλωσία, παράδοση και πολιτική αυτοκτονία, ψηφίζοντας ΣΥΡΙΖΑ για να μην έρθει η δεξιά, ο Μητσοτάκης. Μα η δεξιά πολιτική είναι ήδη στην κυβέρνηση με πλάνο δεκαετιών, εκτός εάν την ανατρέψουμε. Το «δεν γίνεται αλλιώς» του καρεκλοκένταυρου Τσίπρα πρέπει να γίνει: δεν γίνεται με τον ΣΥΡΙΖΑ και τη διαχείριση μέσα στην ΕΕ και το σύστημα, μπορεί και πρέπει να γίνει σε ρήξη μαζί τους.

Το πραγματικό ερώτημα των επερχόμενων πολιτικών και εκλογικών αναμετρήσεων είναι εάν

θα υπάρχει και ποια Αριστερά στις νέες σκληρές κοινωνικές αναμετρήσεις που έρχονται. Οι απαντήσεις δεν θα έρθουν από το παρελθόν, σε μια επανάληψη -έστω με καλύτερο τρόπο- λογικών που οδήγησαν είτε στην κυβερνητική τραγωδία (έναν πιο τίμιο ΣΥΡΙΖΑ, όπως εκφράζει η ΛΑΕ, χωρίς καμία αυτοκριτική), είτε σε ηττημένες λογικές όπως του ΚΚΕ, που εξασκείται στο να κτίζει τείχη γύρω του, αντί να συμβάλλει στο να σπάσουν τα τείχη του κεφαλαίου. Ούτε βέβαια με το μπαγιάτικο μενού των προτάσεων συμμαχίας της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς με τα ρεφορμιστικά κόμματα, που πλήττει την αναγκαία αυτοτελή παρέμβασή της.

Τιμωρία του ΣΥΡΙΖΑ, με τρόπο δημιουργικό, ρίχνοντας σπόρο για την αναγέννηση της ανατρεπτικής Αριστεράς

Διδασκόμαστε από τις εμπειρίες της ταξικής πάλης, αλλά **αντλούμε την ποίησή μας από το μέλλον**. Σήμερα και αύριο, στους δρόμους και στις κάλπες, θα κριθεί κυρίως το εάν θα προχωρήσει η συγκρότηση μιας Αριστεράς που θα είναι μαχητική αντιπολίτευση σε κάθε κυβέρνηση, δύναμη ανταρσίας στην καπιταλιστική σταθερότητα, με λογική ρήξης και σχέδιο ανατροπής.

Γιατί σήμερα απαιτείται μια **Αριστερά των εργατικών λαϊκών και νεολαιίστικων αναγκών** και δικαιωμάτων και γι' αυτό **αντικαπιταλιστική**, όχι απλά αντιμνημονιακή, αφού τα μνημόνια δεν φεύγουν χωρίς ρήξη με την αστική τάξη.

ΑντιΕΕ Αριστερά, που θα προτάσσει την αναγκαιότητα και δυνατότητα της αποδέσμευσης από την ΕΕ, από θέσεις **εργατικές λαϊκές**, με **διεθνιστική** λογική για τη συνεργασία των λαών κόντρα στις αστικές τάξεις και τις πολυεθνικές.

Αριστερά που προσπαθεί να είναι διαρκώς χρήσιμη στο λαό απαντώντας στο «τι να κάνουμε», αναζητώντας τη δυνατότητα ρήξης, εξυφαίνοντας σχέδιο **αντικαπιταλιστικής ανατροπής**. Κι όχι **Αριστερά κατοικίδιο** του συστήματος ή **θηρίο στο κλουβί** της κομματικής καθαρότητας, που παπαγαλίζει «**συμπεράσματα**» στον λαό.

Αριστερά διεθνιστική, αντιπολεμική και αντιιμπεριαλιστική, με οξύτατο μέτωπο στο **φασισμό, τον εθνικισμό και το ρατσισμό**, ειδικά σήμερα που οι οξυμένοι αστικοί ανταγωνισμοί και η κρίση εκκολάπτουν ξανά το αυγό του φιδιού και όχι «**ουρά**» των **μακεδονομάχων και των τουρκοφάγων**.

Αριστερά που συμβάλλει στην πράξη στη δημιουργία όρων για την **ταξική ανασυγκρότηση και αντεπίθεση του κινήματος**, στην προώθηση της **συλλογικότητας** και των μορφών του οργανωμένου λαού, με ενωτική λογική συσπείρωσης κάθε μαχόμενης δύναμης και όχι με λογικές ελέγχου και κομματικής εκλογικής εκμετάλλευσης.

Αριστερά της στρατηγικής απάντησης στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό της εποχής μας, για την εργατική επανάσταση και την κομμουνιστική απελευθέρωση. Με τη σύγχρονη κομμουνιστική απάντηση να γίνεται έμπνευση για το σήμερα κι όχι αναπαράγοντας τον ηττημένο «υπαρκτό σοσιαλισμό» ή βάζοντάς την στο χρονοντούλαπο.

Αριστερά που θα σηκώσει ξανά τις κόκκινες σημαίες με τις αξίες της Αριστεράς που δεν υπέγραψε **δήλωση μετανοίας** (πόσο μάλλον... μνημόνια), που δεν προσκύνησε ποτέ, που κοιτούσε **το κόκκινο βάθος του ουρανού** ακόμα και στις πιο μαύρες στιγμές. Πολλοί αριστεροί/ές οργίζονται σήμερα βαθιά με το ξεπούλημα του ΣΥΡΙΖΑ και θέλουν να τον τιμωρήσουν διπλά: και για την μνημονιακή λεηλασία και για τη ζημιά στην Αριστερά. Ναι, να τον τιμωρήσουν με τρόπο δημιουργικό, ρίχνοντας σπόρο για την **αναγέννηση της ανατρεπτικής Αριστεράς** στις νέες συνθήκες!

Η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις ευρωεκλογές και στις αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις σε περιφέρειες και δήμους είναι η καλύτερη απάντηση. Φυσικά και δεν θεωρούμε πως η ΑΝΤΑΡΣΥΑ **είναι** η επαναστατική Αριστερά που απαιτεί η εποχή μας. Οι ανεπάρκειες και οι αντιφάσεις είναι ορατές. Ωστόσο η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και οι πρωτοπόρες δυνάμεις της βρίσκονται σταθερά στην ανατρεπτική πλευρά της πολιτικής αντιπαράθεσης, είναι αφετηρία για να φέρουμε τα κάτω πάνω. Κι αυτό αναγνωρίζεται από ευρύτερο κόσμο, φαίνεται και στην ελπιδοφόρα συσπείρωση χιλιάδων αγωνιστών στα ψηφοδέλτια δεκάδων αντικαπιταλιστικών κινήσεων, περισσότερων από κάθε άλλη φορά.

Η απάντηση στο ερώτημα **«ποια Αριστερά;»**, και μετά τις εκλογές θα έρθει με μετωπική λογική, για έναν ισχυρό αντικαπιταλιστικό πόλο με επαναστατική στόχευση, με μπόλιασμα από μια σύγχρονη κομμουνιστική απάντηση. Στην προοπτική αυτή θα δώσει ώθηση η ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Τρεις βδομάδες έχουμε μόνο για να φτάσει το μήνυμά μας όσο πιο μακριά γίνεται. Η επικοινωνία με τον κόσμο, ειδικά με εργαζόμενους, νέους και τα φτωχότερα στρώματα, φανερώνει πολλές δυνατότητες. **Καλούμε σε θέση-ψήφο ΑΝΤΑΡΣΥΑΣ και στις τρεις κάλπες** γιατί κοινή είναι και η στάση στη ζωή και στον αγώνα.

Πηγή: **PRIN**